
SFS 1995:1243

Utkom från trycket
den 11 december 1995

**Lag
om ändring i namnlagen (1982:670);**

utfärdad den 30 november 1995.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 45 och 48 §§ namnlagen (1982:670)² skall ha följande lydelse.

45 §³ En ansökan om förklaring att ett namnbyte enligt 6, 8 eller 11 § är förenligt med barnets bästa prövas av den domstol som tar upp frågor om vårdnaden om barnet.

I ärenden enligt första stycket skall domstolen, om det kan ske, höra den vars efternamn barnet bär, om denne inte är vårdnadshavare. Domstolen skall även inhämta yttrande från socialnämnden.

Socialnämnden skall, om det inte är olämpligt, söka klarlägga barnets inställning och redovisa den för rätten.

I ärenden enligt första stycket får domstolen förordna att vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

48 §⁴ För den som är under 18 år görs anmälan eller ansökan i mål eller ärenden enligt denna lag av barnets vårdnadshavare. Har barnet fyllt 12 år får sådan anmälan eller ansökan göras utan barnets samtycke endast om barnet är varaktigt förhindrat att lämna samtycke på grund av en psykisk störning eller på grund av något annat liknande förhållande.

Vid bedömningen av om ett namnbyte enligt 6, 8 eller 11 § är förenligt med barnets bästa skall rätten, även när barnets samtycke inte behövs, ta hänsyn till barnets vilja med beaktande av barnets ålder och mognad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Göran Lambertz
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1994/95:224, bet. 1995/96:LU2, rskr. 1995/96:35.

² Lagen omtryckt 1982:1134.

³ Senaste lydelse 1988:261.

⁴ Senaste lydelse 1991:1556.